

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ที่ ปจ.๗๖๓๐๑/๑๗๐๗

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานผลการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการ “เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ”

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

๑.เรื่องเดิม

ตามที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ (สระบุรี) ได้จัดทำโครงการ “เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักวิชาการ” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ โดยได้กำหนดจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงขอเรียนเชิญเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำนวน ๑ ท่าน ให้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมจันทรา อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก นั้น

๒.ข้อเท็จจริง

นายสุระเดช ไกรศรี ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ รักษาการแทน นักวิชาการสาธารณสุข ได้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการ “เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักวิชาการ” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ในวันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมจันทรา อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการตามโครงการฯ ดังกล่าว โดยสรุปประเด็นที่สำคัญจากการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ต่อไป

๓.ข้อกฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ข้อ ๑๐ ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้สังเกตการณ์ที่เข้ารับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมสังเกตการณ์ที่หน่วยงานอื่นของรัฐหรือหน่วยงานอื่นจัดการฝึกอบรม จัดทำรายงานผลการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมสังเกตการณ์ เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๙ ภายในหกสิบวันนับแต่วันเดินทางกลับถึงสถานที่ราชการ

๔.ข้อพิจารณา

เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามระเบียบดังกล่าวฯ และใช้ความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ พัฒนาศักยภาพทักษะความเข้าใจ และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงขอรายงานผลการฝึกอบรมตามรายละเอียดการสรุปเนื้อหาการฝึกอบรมฯ ปรากฏตามเอกสารภาคผนวก ก ที่แนบมาพร้อมนี้

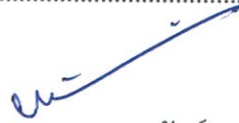
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายสุระเดช ไกรศรี)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
รักษาราชการแทน นักวิชาการสาธารณสุข

ความเห็นผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

- พ.ศ. ๒๕๖๓

(นางสาวกชพร สายรัตน์)

หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเห็นหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

- พ.ศ. ๒๕๖๓

(นางสาวกชพร สายรัตน์)

หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน รักษาการแทน

หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

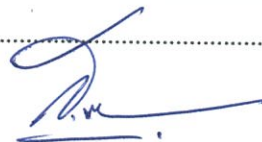
- พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายอุดม คูศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

(นายสุรัชย์ ทนสิทธิ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ภาคผนวก ก

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย
และของเสียอันตรายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ”

วันพฤหัสบดี ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓

ณ โรงแรมจันทรา รีสอร์ท อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

กำหนดการจัดอบรม

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย
และของเสียอันตรายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ”

-เวลา ๐๘.๐๐-๐๙.๐๐ น. ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุม โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗

(สระบุรี)

ผู้เข้าร่วมประชุม เริ่มทยอยเดินทางมาลงทะเบียน

-เวลา ๐๙.๐๐-๐๙.๑๕ น. กล่าวรายงาน โดย นางสาวสุนิรัตน์ รัตนะ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม

กล่าวรายงานโดย น.ส.สุนิรัตน์ รัตนะ ผอ.ส่วนส่งเสริม
การจัดการสิ่งแวดล้อม

นางศิริวรรณ สุตาจันทร์ ผอ.สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ (สระบุรี) กล่าวเปิดประชุม

-เวลา ๐๙.๑๕-๐๙.๓๐ น. กล่าวเปิดการประชุม โดยนางศิริวรรณ สุตาจันทร์ ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ (สระบุรี)

-เวลา ๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น. บรรยาย “สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในพื้นที่รับผิดชอบ ๕ จังหวัด ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ (สระบุรี)” โดยนางสุนิรัตน์ รัตนะ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม

บรรยายสถานการณ์การจัดการขยะอันตรายในพื้นที่รับผิดชอบ ๕ จังหวัด โดยนางสุนิรัตน์ รัตนะ ผอ.ส่วนส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม

-เนื้อหาการบรรยาย มีดังนี้

แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายของประเทศ พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ โดยมีทิศทาง คือ

๑. ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ ตามหลักการ ๓Rs
๒. ระบบจัดการที่เหมาะสม กำจัดแบบศูนย์รวมและแปรรูปผลิตพลังงาน
๓. ความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

เป้าหมายการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

๑. ขยะมูลฝอยชุมชน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
๒. ขยะมูลฝอยตกค้าง ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓. ของเสียอันตรายชุมชน ได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ
๔. มูลฝอยติดเชื้อ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
๕. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย เข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง
๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง

ปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอย โดยแบ่งเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ต้นทาง ปัญหา คือ ประชาชนบางส่วนยังขาดความตระหนักจิตสำนึกในการคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง

กลางทาง ปัญหา คือ บางพื้นที่ การให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยยังไม่ครอบคลุม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ และค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยไม่เพียงพอ

ปลายทาง ปัญหา คือ

๑. การดำเนินการส่วนใหญ่เป็นการเทกอง ไม่มีการกลบทับด้วยดิน ซึ่งเป็นการกำจัดไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒. มีความเสี่ยงในการเกิดไฟไหม้บ่อขยะเนื่องจากองค์ประกอบของขยะมูลฝอยในพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นพลาสติก ติดไฟง่าย และอาจมีประชาชนที่เข้ามาคุ้ยเขี่ยขยะอาจเผาเศษพลาสติกเพื่อค้นหาโลหะ เผลอสายไฟเพื่อเอาโลหะทองแดง หรืออาจจุดไฟไว้จนอาจเป็นเหตุให้เกิดไฟไหม้ได้

๓. พื้นที่ตั้งของสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยบางแห่งไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของ อปท. จึงไม่สามารถปรับปรุงให้ถูกต้องหลักวิชาการได้

ปัญหาด้านการจัดการของเสียอันตราย

๑. ของเสียอันตรายชุมชนทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยทั่วไปโดยไม่มีการคัดแยก

๒. ขากผลิตภัณฑ์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์จัดการเก็บโดยรถรับซื้อของเก่า แยกชิ้นส่วนด้วยมือ และเผากลางแจ้ง

โครงการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ

เป้าหมาย คือ

๑. ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒. สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มมากขึ้น

๓. ขยะมูลฝอยตกค้าง ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยได้รับการจัดการ และมีปริมาณลดลง
การดำเนินงาน มีดังนี้

๑. ประสาน สนับสนุน ประชุม เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการฯ

๒. ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย และให้คำปรึกษาแนะนำ สนับสนุนวิชาการในการยกระดับมาตรฐานระบบกำจัดขยะมูลฝอยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. จัดทำข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอย และการบริหารจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่

๔. ประชุมเชิงปฏิบัติการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาศักยภาพ ปรับปรุงพัฒนายกระดับสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ
๕. ติดตามประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย

-เวลา ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. บรรยาย “แนวทางการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย รูปแบบเทคโนโลยีและการจัดการขยะมูลฝอยตกค้าง” โดยนายไชยา บุญชิต นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ กองการจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

นายไชยา บุญชิต นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
กองการจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

-เนื้อหาการบรรยาย มีดังนี้

เทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

๑. การจัดการโดยเชิงกล (Mechanical Treatment)
๒. การจัดการโดยวิธีชีวภาพ (Biological Treatment)
๓. การจัดการโดยวิธีความร้อน (Thermal Conversion)
๔. การกำจัดขั้นสุดท้าย (Final Disposal)

๑. การจัดการโดยเชิงกล (Mechanical Treatment)

หลักการ

-เป็นระบบการคัดแยกและแปรรูปขยะมูลฝอย เพื่อให้ได้ขยะมูลฝอยที่มีลักษณะเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ แปรรูปหรือนำไปกำจัดโดยอาจเป็นระบบที่ประกอบด้วยสายพานคัดแยก เครื่องบด ตัด และอัดเป็นส่วนประกอบ เช่น สถานที่คัดแยกและแปรรูปขยะมูลฝอย และสถานที่ผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ

-ผลพลอยได้อาจรวมถึง วัสดุรีไซเคิลประเภท แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม และเชื้อเพลิงขยะ

ปัญหาของระบบเชิงกล (Mechanical Treatment)

-ปัญหาหลักของสถานที่คัดแยกและแปรรูปขยะมูลฝอย คือการนำขยะมูลฝอยที่ไม่คัดแยกเข้าสู่ระบบทำให้เกิดปัญหาการกัดกร่อนของ Conveyor belt และชิ้นส่วนโลหะจากน้ำชะขยะ การติดขัดของเศษพลาสติกในตัว Thommel การคัดแยกมีประสิทธิภาพต่ำ เครื่องจักรชำรุดเสียหาย เติมน้ำมันไม่ได้ก่อให้เกิดขยะสะสมตกค้าง มีปัญหาด้านกลิ่น เหตุเดือดร้อนรำคาญ

แนวทางแก้ไขปัญหาระบบเชิงกล (Mechanical Treatment)

-พยายามนำขยะมูลฝอยที่คัดแยกแล้วประเภทขยะรีไซเคิลเข้าสู่ระบบเท่านั้น จัดเตรียมแผนการจัดซ่อมปรับปรุงอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งานได้อยู่เสมอ

-หมั่นดูแลรักษาความสะอาดบริเวณพื้นที่รับขยะเข้าสู่ระบบ พื้นที่คัดแยกและพื้นที่เก็บรวบรวมวัสดุคัดแยกแล้ว เพื่อควบคุม ป้องกันกลิ่นเหม็น รวมทั้งปัญหารบกวนชุมชนข้างเคียง

-ปฏิบัติตามประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบและก่อสร้างสถานที่คัดแยกและแปรรูปขยะมูลฝอยชุมชนเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงขยะเบื้องต้น พ.ศ.๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์วิชาการการดำเนินงานสถานที่คัดแยกและแปรรูปขยะมูลฝอย (คพ.) อย่างเคร่งครัด

๒. การจัดการโดยวิธีชีวภาพ (Biological Treatment)

หลักการ

-เป็นระบบการจัดการขยะมูลฝอยโดยอาศัยแบคทีเรียในการย่อยสลายขยะอินทรีย์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ ทั้งภายใต้สภาพที่มีออกซิเจน และสภาพที่ไร้ออกซิเจน

-ผลพลอยได้อาจรวมถึงสารบำรุงดิน ลักษณะค่อนข้างคงรูปมีสีดำ สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพดิน และก๊าซชีวภาพ ส่วนใหญ่คือก๊าซมีเทนซึ่งสามารถนำมาใช้ในครัวเรือน ยานพาหนะ ผลิตไฟฟ้า

นายไชยา บุญชิต นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
กองการจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ
บรรยาย “เรื่องเทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน”

ปัญหาของระบบชีวภาพ (Biological Treatment)

-ปัญหาหลักของสถานที่หมักปุ๋ยแบบใช้อากาศคือกลิ่นเหม็นจากการเกิดภาวะไร้อากาศในกองหมัก มีอากาศไม่พอโดยเฉพาะตรงกลางกองขยะ และการไม่คัดแยกขยะบางประเภทที่ย่อยสลายยากในระยะเวลาอันสั้นออก เช่น กระดาษ (แมกกาซีนหนังสือ) พลาสติก จะก่อให้เกิดการหมักแบบไร้อากาศขึ้น นอกจากนี้ยังพบกรณีเครื่องจักรชำรุดเสียหายเดินระบบไม่ได้ก่อให้เกิดขยะสะสมตกค้าง ส่งผลกระทบด้านกลิ่น เหม็นวัน เหตุเดือดร้อนรำคาญต่างๆ

แนวทางแก้ไขปัญหของระบบชีวภาพ (Biological Treatment)

-พยายามเพิ่มอากาศเข้าสู่กองหมักปุ๋ย คัดแยกขยะที่เข้าระบบหมักปุ๋ยเฉพาะที่ย่อยสลายได้ ตัดสับขยะที่จะหมักให้เป็นชิ้นเล็กๆ จัดเตรียมแผนการจัดซ่อมปรับปรุงอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งานได้อยู่เสมอ

-หมั่นดูแลรักษาความสะอาดบริเวณพื้นที่รับขยะเข้าระบบ พื้นที่หมักปุ๋ยและพื้นที่ปรับปรุงสภาพปุ๋ยและบรรจุถุง เพื่อควบคุม ป้องกันกลิ่น แมลง รวมทั้งปัญหาการบวมช่นขนข้างเคียง

-ปฏิบัติตามประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่องหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่หมักปุ๋ยจากมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐ และหลักเกณฑ์วิชาการการดำเนินงานข้อกำหนดในการดำเนินงาน สถานที่ใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย (คพ.) อย่างเคร่งครัด

๓. การจัดการโดยวิธีความร้อน (Thermal Conversion)

หลักการ

-เป็นกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยโดยใช้ความร้อนในการทำลายขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภท Organic Waste Materials ภายใต้การควบคุมอุณหภูมิ อากาศ ระยะเวลาเผาไหม้ และมีระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ

-ผลพลอยได้ อาจรวมถึง ความร้อน และก๊าซเชื้อเพลิง ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้า ระบบทำความร้อน การผลิตน้ำมัน หรือวัสดุรีไซเคิลอื่นๆ

ปัญหาการจัดการโดยวิธีความร้อน (Thermal Conversion)

-ปัญหาการเผาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ค่าความร้อนไม่คงที่ สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสำหรับเชื้อเพลิงเสริมเตาเผา อุปกรณ์เกี่ยวเนื่องชำรุด เสียหาย

-ระบบบำบัดอากาศเสียชำรุดเสียหาย ไม่มีระบบบำบัดก๊าซจากการเผาไหม้ ค่ามลพิษอากาศเกินมาตรฐานที่กำหนด

-ปัญหากลิ่น ฝุ่น น้ำเสีย บริเวณคัดแยกขั้นต้น หรือที่พักขยะรอเผา การกำจัดเถ้าจากการไม่เหมาะสม

การแก้ไขปัญหการจัดการโดยการเผา (Thermal Treatment)

-คัดแยกขยะที่เผาไหม้ได้เข้าสู่เตาเผา เดินระบบตามคู่มือหรือตามคุณลักษณะของเตานั้นๆ เช่น การป้อนขยะ สมดุลเวลาการเผา อุณหภูมิและอากาศในท้องเผา มีแผนการจัดซ่อมบำรุงอุปกรณ์ ระบบควบคุมมลพิษให้พร้อมใช้งานได้อยู่เสมอ

-ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณพื้นที่รับขยะเข้าระบบ พื้นที่เผาและพื้นที่โดยรอบ เพื่อควบคุม ป้องกันกลิ่น แมลง ขยะปลิวไปชุมชนข้างเคียง

-ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดให้เตาเผามูลฝอยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทั้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ พ.ศ.๒๕๕๓

-ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยโดยเตาเผา พ.ศ.๒๕๖๐ แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผาอย่างมีประสิทธิภาพ พ.ศ.๒๕๖๑

-เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

-เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ น. เวทีเสวนา “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดย

นางสาวกุลชา ณะขว้าง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

นางจริยา คงเจริญ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี

นางศิรินทร์ทิพย์ จำรูญ

หัวหน้าฝ่ายบริหาร

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปราจีนบุรี

นายสันติภาพ บุญมาก

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด

บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)

ดำเนินรายการโดย นายรังสรรค์ ปิ่นทอง ผู้ทรงคุณวุฒิ

เวทีเสวนา “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

-ของเสียอันตราย หมายถึง ของเสียที่ปนเปื้อนหรือมีส่วนประกอบของสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพยากรสิน หรือสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑. การเตรียมความพร้อม

- ๑). การกำหนดหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบ
- ๒). การศึกษาข้อมูลปริมาณ และแหล่งกำเนิด
- ๓). การกำหนดรูปแบบ และวิธีการแยกทิ้ง
- ๔). การเตรียมงบประมาณ

๒. การแยกทิ้ง

- ๑). การจัดกิจกรรมให้ความรู้ สร้างแรงจูงใจในการแยกทิ้ง
- ๒). ที่อยู่อาศัย/อาคาร ขอความร่วมมือจัดเตรียมพื้นที่และ ภาชนะรองรับไว้เป็นการเฉพาะ
- ๓). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดวันและเวลา จัดเตรียมพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมไว้เป็น

การเฉพาะ

๔). ภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชน

- ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันแสงแดดและฝนได้
- ภาชนะทำจากวัสดุที่แข็ง
- ป้องกันการรั่วซึมจากสนิม และแมว
- มีช่องทิ้งขนาดพอเหมาะ
- ขนาดและความสูงเหมาะสมเพื่อให้สังเกตง่าย

๓. การเก็บรวบรวม

๑). จัดเตรียมยานพาหนะเก็บรวบรวมให้เพียงพอ

- ยานพาหนะต้องติดป้ายสัญลักษณ์ให้ชัดเจน
- ตัวถังของยานพาหนะต้องทำด้วยโลหะที่มีความแข็งแรง ทนสนิม ป้องกันการ

รั่วไหล และมีประตูปิด-เปิด มิดชิด

๒). ผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมดำเนินการ ดังนี้

- สวมเสื้อผ้ารัดกุม อุปกรณ์ป้องกันอันตรายเหมาะสม
- ดูแลภาชนะและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดี
- เก็บรวบรวมของเสียอันตรายให้หมด หรือเหลือตกค้างน้อยที่สุด

เวทีเสวนาดำเนินรายการอย่างเข้มข้นถึงประเด็น
การจัดการของเสียอันตรายของ อปท.

๓). พนักงานขับยานพาหนะดำเนินการ ดังนี้

- ดูแลรักษาพาหนะให้อยู่ในสภาพดี
- ระยะเวลาเก็บรวบรวมของเสียอันตรายให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และ
- ระมัดระวังการบรรทุกปริมาณของเสียอันตรายเกินพิกัด และตกลงระหว่างการ
- ห้ามมิให้ระบายน้ำเสียที่เกิดจากการล้างยานพาหนะลงสู่แหล่งน้ำหรือพื้นที่
- พนักงานควรตรวจสอบสภาพปีละ ๑ ครั้ง
- จัดอบรมให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานและ

หลักเลียงการจราจรคับคั่ง

เก็บ

สาธารณะ

พนักงานขับรถ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๔. การเก็บกัก

๑). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมสถานที่กักเก็บ โดยพิจารณาพื้นที่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนที่มีอยู่เดิม หรืออยู่บริเวณเดียวกับสถานที่ราชการใช้ดำเนินการคัดแยก ขนถ่าย กำจัด พร้อมภาชนะบรรจุแต่ละประเภท

เจ้าหน้าที่

๒). มีอุปกรณ์อัคคีภัย อุปกรณ์จัดการสารเคมีหกรั่วไหล อุปกรณ์ป้องกันอันตรายสำหรับ

๓). มีป้ายหรือข้อความแสดงสถานที่เก็บกักบริเวณทางเข้า ป้ายบ่งชี้บริเวณที่ตั้งภาชนะและแผนผังกระบวนการปฏิบัติงาน

๔). มีข้อมูลสารอันตรายที่เป็นส่วนประกอบของเสียอันตราย รวมทั้งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ติดไว้ให้ผู้ปฏิบัติงาน

๕. การขนส่ง

๑). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นิติบุคคล หรือบุคคลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการจัดการสถานที่กักเก็บจาก อปท.แห่งหนึ่ง ไปยัง อปท.อีกแห่งหนึ่ง ที่เป็นสถานที่เก็บรวบรวม สามารถดำเนินการได้ เว้นแต่ขนส่งจากสถานที่เก็บกักไปบำบัดหรือกำจัด ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

๒). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจพิจารณากลุ่มราชการในพื้นที่ใกล้เคียง ในการขนส่งไปบำบัดหรือกำจัดร่วมกัน

“พักเบรก” เตรียมรับฟังบรรยายสรุป/
แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

-เวลา ๑๔.๔๕-๑๖.๓๐ น. สรุป/แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่าง ท่านวิทยากร และ ผู้แทน
บ.เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด

-โดยที่ประชุมได้สรุปและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ดังนี้

- ดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะก่อนทิ้งอย่างถูกวิธี เพื่อลดปัญหาขยะอันตราย
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีศักยภาพในการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ
๒. บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจ และมีศักยภาพในการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
๓. บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการประชุม ไปอบรมให้ความรู้แก่ชุมชน ต่อไป

